Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: E. L.

Cím: Vasárnapi könyvtár Csillaghegyen

Forrás: Magyar Hírlap (Hely)

1971. III. 20. (Idő)

(Kót. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 027.43

Hely

Idő „1971"

Személy

Helyszám

244

Fiataloknak, felnőtteknek

Vasárnapi könyvtár Csillaghegyen

Újabban érdekes szárnypróbálgatásokról adnak hírt a napilapok: itt is, ott is bevezetik *a könyvtárak vasárnapi nyitva tartását.* Vélhetnénk, kevésnek bizonyul az egész heti szolgáltatás, ezért van szükség erre. Közismert számadatok cáfolják azonban e feltevést. Jól tudjuk ugyanis, hogy a lakosság fele nem olvas, s bármilyen erőfeszítéseket tesz is az Olvasó népért-mozgalom, ma még nem lehet elmondani, hogy zsúfoltak a könyvtárak, korántsincsen kihasználva minden lehetőség, amit könyvtáraink biztosítanak. Éppen ezért érdemes felfigyelni az imént említett kezdeményezésekre.

Február 1-től *Csillaghegyen, a 21. számú Szabó Ervin kerületi könyvtárba* is betérhetnek vasárnap az érdeklődők. De igénybe veszik-e, s egyáltalán miért van szükség a vasárnapi nyitva tartásra? A könyvtár vezetőjétől, *Sólyom Károlynétól* érdeklődtünk erről.

— Érdemes egy kissé visszatekinteni. Három évvel ezelőtt vetődött fel, hogy tartsunk nyitva szombaton is. Az indoklás: olvasóink jelentős része iskolás korú, s a távoli közép- és általános iskolákból általában este 7 óra felé érkeznek haza Csillaghegyre. Ilyenkor legfeljebb ha a kölcsönzésre futja az időből. De régi tapasztalat, hogy a könyvtári munka nem szorítkozhat csupán a kölcsönzésre. Ezért a szombati napokon bevezettük a vitafórumokat, beszélgetéseket, klubszerű foglalkozásokat. Ezeken szó esett sok olyan témáról, amelyek érdekelték a fiatalokat. Beszélgettünk többek között nacionalizmusról, istenhitről, ideológiai problémákról. A sikerre jellemző például, hogy a könyv személyiségfejlesztő hatásáról közkívánatra újabb és újabb előadásokat kellett tartanunk.

Azt hiszem, mindenképpen a nyilvánosság elé kívánkozik, hogy ezeket a szombati „különprogramokat" — az önzetlen hivatástudat szép példájaként — esztendőkig társadalmi munkában rendezték.

— Ám maradandó fizetség volt számunkra azt látni, hogy a fiatalok milyen örömmel érkeznek ezekre a szombati összejövetelekre. A kerületben eléggé roszszak a lakásviszonyok, nagyobb számban élnek fizikai dolgozók, mint egyebütt, sok az elvált szülők gyermeke. A fiataloknak ugyanakkor szükségük van arra, hogy beszélgessenek, vitatkozzanak.

— Célunk volt többek között az is, hogy megtanítsuk gyerekeinket az okos vitára — folytatta Sólyom Károlyné. — Azt akartuk, kerüljenek felszínre a hibás nézetek is, hiszen ezek őszinte megvitatása sokat segíthet az ifjúság politikai nevelésében. Egyszóval, a szombati foglalkozások sikeresnek bizonyultak, s most, hogy könyvtárunkat több mint kétszázezer forintos költséggel újjávarázsolták, s olvasótermet is kaptunk, elhatároztuk: vasárnap délelőtt 9—13 óráig nyitva tartunk.

— *Akadnak érdeklődők?*

— Egyelőre a számok nem igazolják várakozásunkat, hiszen alig több mint egy hónapja vezettük be ezt az újabb szolgáltatást. Általában nyolc-tíz látogató érkezik, tanul vagy olvasgat. De örök igazság, hogy a kulturális munkában *elé kell sietnünk az igényeknek.* A továbbiakban a kerületi művelődési házzal szorosan együttműködve közérdekű vasárnapi előadásokat tartunk, s nagyobb gondot fordítunk a fizikai dolgozók gyermekeinek segítésére. Eddig ugyanis állami és társadalmi szerveink főként azokat a gyerekeket támogatták, akik tehetségük folytán közép- vagy főiskolákra, egyetemekre készülnek. Viszont az sem közömbös, hogy a többiek, azok, akik nehezen boldogulnak egy-egy tantárggyal, hogyan végzik az általános iskolát. Idő előtt lemorzsolódnak-e, vagy fogékony, további művelődésre hajlandó és alkalmas munkásemberekké válnak. Felmértük: a kerület iskoláiban a „legnehezebb" tantárgynak a számtan és az orosz nyelv számít. S bár a korrepetálás az iskolák feladata, mégis úgy érezzük, szakköri foglalkozások keretében nekünk is hozzá kell járulnunk, hogy e tantárgyak egyike se legyen „mumus".

A könyvtárvezető arról is beszélt, hogy természetesen a felnőtt lakosság is rendszeresen él az itteni művelődési lehetőségekkel. Sokan itt készülnek az esti iskolák vizsgáira, s az egyelőre még gyér számú vasárnapi közönségben is találni olyan felnőtteket, akik iskolai témák után böngésznek a kézikönyvekben.

Hozzáfűzte mindehhez: egyelőre csak hisznek abban, hogy sikere lesz újabb próbálkozásaiknak. Az eddigi tapasztalatok ismeretében — bízni is lehet ebben.

E. L.